

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 38

เรื่อง การพึ่งพาได้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น
นำการเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นไปประยุกต์ใช้เพื่อเลือกดำเนินชีวิตอย่างรับผิดชอบ
การถือสิทธิความรับผิดชอบของบุคคล: ตระหนักและเข้าใจถึงภาระหน้าที่
ของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ หลักในพระคัมภีร์ หลักจริยธรรม สวัสดิภาพ
และการปฏิบัติตนอย่างถูกกฎหมาย

กลุ่มอายุ:

หัวข้อหลัก:

บทเรียน:

เวลาที่ใช้ในการสอน:

9-11 ปี

การเตรียมความเป็นผู้นำ

การพึ่งพาได้

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถให้คำจำกัดความของคำว่า พึ่งพาได้
2. เด็กสามารถบอกชื่อของสิ่งของหรือบุคคลที่สามารถพึ่งพาได้อย่างน้อย 4 ประการ
3. เด็กสามารถบอกสิ่งที่ตนต้องรับผิดชอบต่อได้อย่างน้อย 4 ประการ
4. เด็กสามารถสำแดงออกถึงการเป็นคนพึ่งพาได้ใน 4 ประการดังกล่าว

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาน และปากกาไวท์บอร์ด
2. กระดาษเปล่าและดินสอ
3. สีไม้หรือสีเทียน, ดินสอสี,

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งบท
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ
3. รวบรวมสื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการเรียนการสอนให้ครบ
4. อ่านและศึกษา ลูกา 16:10

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ครูเขียนคำว่า **ฟังพาได้** ลงบนกระดาน แล้วครูพูดว่า: **ไหนลองช่วยกันตอบสิว่า มีสิ่งของอะไรหรือบุคคลแบบไหนที่เรา สามารถฟังพาอาศัยได้? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ** (ตัวอย่างเช่น รถยนต์ โทรศัพท์ พ่อแม่ หรือ เพื่อน เป็นต้น) คำตอบที่เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น ให้เขียนคำตอบเหล่านั้นลงบนกระดาน
2. ครูพูดว่า: **ทำไมเราจึงต้องฟังพาสิ่งของหรือบุคคลเหล่านี้? เรารู้ได้อย่างไรว่าเราจะฟังพาพวกเขาได้? จะเป็นอย่างไร ถ้าหากเราไม่สามารถฟังพาสิ่งของหรือบุคคลเหล่านี้ได้อีก?**

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. มีหลายคำที่มีความหมายเดียวกับ การฟังพาอาศัยได้ เช่น เชื่อถือได้ วางใจได้ สัตย์ซื่อ ซื่อสัตย์ จงรักภักดี และ มีความรับผิดชอบ เป็นต้น (ครูเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน) ครูถามว่า: **เราเคยได้ยินคำเหล่านี้จากที่ไหนบ้าง?**
2. **เด็กๆ คิดว่าการเป็นที่ฟังพาอาศัยได้มีความสำคัญกับเราหรือไม่ และอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เห็นว่าเราเป็นคนฟังพาอาศัยได้บ้าง?** ครูเขียนคำตอบของเด็กๆ ลงบนกระดาน
3. คุณสมบัติของการเป็นคนฟังพาอาศัยได้คือ การทำในสิ่งที่เราพูดว่าเราจะทำ อย่างเช่น ถ้าเด็กๆ บอกพ่อแม่ว่าจะช่วยทำงานบ้านเวลากลับบ้านหลังเลิกเรียน เราก็ควรช่วยทำงานบ้านทุกอย่างที่เราทำได้ทันทีหลังจากเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน แล้วพ่อกับแม่ก็สามารถฟังพาอาศัยเราได้เพราะเรารักษาคำพูด พูดคำไหนคำนั้นนั่นเอง
4. แต่บางครั้ง การที่เรารักษาคำพูดไม่ได้ก็มีเหตุผลฟังขึ้นอยู่เหมือนกัน อย่างเช่น ครูอาจจะขอให้เราอยู่ช่วยสอนการบ้านคณิตศาสตร์ให้เพื่อนก่อนหลังจากเลิกเรียน ในเวลานั้นเราจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกเราจะทำอย่างไร? ปกติแล้ว ดีที่สุดคือการรักษาคำพูดของเรา แต่อย่างไรก็ตาม มีบางครั้งเราอาจรู้สึก ว่า น่าจะเหมาะสมกว่าถ้าหากเราจะขอคนที่เรารับปากเอาไว้เพื่อขอทำสิ่งนั้นทีหลัง
5. บางครั้งอาจจะมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นทำให้เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น เราเลิกเรียนกลับมาถึงบ้านแล้วรู้สึกไม่สบาย จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องบอกพ่อแม่ว่าเรารู้สึกไม่สบายและขอช่วยงานบ้านภายหลังจากรู้สึกดีขึ้นแล้ว ถ้าหากเรารับปากสิ่งใดไว้กับใครแล้วมีเหตุสุดวิสัยทำให้เราทำสิ่งนั้นไม่ได้ เราควรจะทำอย่างไร? (คุยกับคนนั้นและขอผลัดไปทำภายหลัง) ถ้าคนนั้นตอบว่า “แต่ฉันจำเป็นต้องให้เธอทำตอนนี้” เราจึงรู้นั่นเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องทำสิ่งที่เราสัญญาไว้ให้เสร็จ
6. สำหรับคนส่วนใหญ่ จะมีการกิจหรือหน้าที่ที่จำเป็นจะต้องทำโดยไม่ต้องรอให้คนอื่นบอก เช่น เราอาจจะถูกกำชับให้แปรงฟันทุกๆ วัน เก็บของเล่นเวลาเล่นเสร็จ ทำการบ้าน ตั้งใจเรียน และอื่นๆ มีสิ่งใดบ้างที่เราต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องให้คนอื่นมาคอยบอกเรา? ครูเขียนคำตอบลงบนกระดาน
7. แจกกระดาษและดินสอให้ทุกคน ลองคิดถึงสิ่งที่เราจำเป็นต้องทำเป็นประจำทุกวันโดยไม่ต้องคอยให้คนอื่นมาบอก แนะนำให้เด็กๆ ทำตารางตรวจเช็คประจำวัน ดังต่อไปนี้

หน้าที่ของฉัน	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์	วันอาทิตย์

8. ให้เด็กๆ นำตารางนี้กลับไปที่บ้าน และให้ทำการตรวจเช็คหน้าที่ของตนเป็นประจำทุกวัน และขอให้ นำใบตารางนี้กลับมาส่งในชั้นเรียนเมื่อทำเสร็จแล้ว ใบตารางตรวจเช็คนี้จะกลายเป็นเครื่องวัด ความรับผิดชอบของเรา
9. จำได้ไหมว่าเราพูดถึงคำว่า “ไว้วางใจได้” นั้นมีความหมายเดียวกับคำว่า “มีความรับผิดชอบ” ? พระเยซูคริสต์ตรัสในลูกาบทที่ 16:10 ว่า “คนที่สัตย์ซื่อในของเล็กน้อยจะสัตย์ซื่อในของมากด้วย และ คนที่อสัตย์ในของเล็กน้อย จะอสัตย์ในของมากเช่นกัน” หมายความว่า ยิ่งเราเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ หรือไว้วางใจได้มากขึ้น เราจะได้รับผิดชอบสิ่งที่ใหญ่ขึ้น และถ้าในทางตรงกันข้าม ยิ่งเราเป็น คนไว้วางใจไม่ได้ เราก็จะยิ่งได้รับน้อยลง การเป็นคนที่มีความรับผิดชอบเป็นสัญญาณบอกให้รู้ว่า เราโตเป็นผู้ใหญ่ นั่นเอง!

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า: พระเจ้าตรัสกับเราว่า เราสามารถวางใจในความรักของพระองค์ที่มีต่อเราได้เสมอ เพราะนั่น เป็นสิ่งเดียวในโลกที่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงได้ ความจริงแล้ว พระองค์ตรัสกับเราว่า เราสามารถพึ่งพา ความรักของพระองค์ได้ในทุกๆวัน เช่นเดียวกับที่เราไว้วางใจได้ว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นในทุกๆเช้า

ครูแจกกระดาษวาดเขียนพร้อมสีเทียนหรือดินสอสีให้เด็กๆ แล้วให้วาดรูปดวงอาทิตย์ขึ้นในเวลาเช้า โดยให้เขียนบนหัวกระดาษว่า **ฉันพึ่งพาความรักของพระเจ้าได้**

จบด้วยการอธิษฐานขอบคุณพระเยซูสำหรับความรักของพระองค์ที่มีต่อเราอย่างไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.